

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1049/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Глигорије Тодорић, адвокат у ..., против тужене ЈМУ „Радио телевизија Војводине“ Нови Сад, чији је пуномоћник Сениша Новковић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1549/19 од 13.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1549/19 од 13.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1549/19 од 13.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1146/17 од 28.02.2019. године обавезан је тужени да тужиоцу на име увећане зараде за период април 2014. – април 2017. године исплати појединачне износе са припадајућом законском затезном каматом одређене у првом ставу изреке, као и да по том основу уплати одговарајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање код надлежне организације, а обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 22.218,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату увећане зараде преко досуђеног до траженог износа и на те износе уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање код надлежне организације, као и захтев тужиоца за накнаде за прековремени рад и за рад у сменама, све на у појединачним износима и са припадајућом законском затезном каматом како је одређено у изреци.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1549/19 од 13.11.2019. године преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1146/17 од 28.02.2019. године у усвајајућем делу, тако што је одбијен захтев тужиоца за исплату увећане зараде за рад у акцидентним ситуацијама у износу од 41.106,67 динара са затезном каматом од 21.08.2018. године до исплате и обрачунатом затезном каматом од 20.08.2018. године у износу од 11.914,40 динара и за накнаду трошкова поступка у износу од 22.218,10

динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате и одређено је да свака странка сноси своје трошкове спора. Ставом II изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена наведена пресуда у одбијајућем делу, а у ставу III изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију 21.01.2020. године позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји ревизију и преиначи побијану пресуду тако што ће усвојити тужбени захтев за накнаду за сменски рад.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком одбијена је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1146/17 од 28. фебруара 2019. године у делу којим је одбијен тужбени захтев за исплату на име увећане зараде за рад у сменама. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи тичу се примене одредаба о раду у сменама, садржаним у Закону о раду, на конкретне чињенице о раду тужиоца, како је био организован код туженог, због чега не могу бити релевантни приликом испитивања дозвољености посебне ревизије.

Побијана одлука не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда 23.09.2014. године, по питању схватања сменског рада, према којем се о сменском раду ради онда када се запослени на истом послу смењују према унапред утврђеном редоследу. Са друге стране, ради се о прерасподели радног времена када то захтева природа делатности, нпр. код сезонских послова, боље коришћење средстава рада, рационалније коришћење радног времена, организација рада код повећаног обима посла, па и извршавање одређеног посла у одређеним роковима. У конкретном случају, судови су према утврђеним чињеницама закључили да се ради о прерасподели радног времена тужиоца с обзиром да је његов посао по природи зависио од других и није могао бити прецизно планиран, те је тужилац у

одређеним данима остваривао мањи број сати рада дневно од прописаног потребног фонда сати рада, а у другим данима је остварио сате прековременог рада за које је делом користио слободне сате, а делом је тужени тужиоцу платио за прековремени рад, да се рад тужиоца одвијао према недељном распореду рада који није унапред одређивао одређени временски период рада у дану, нити одређени број дана рада у недељи, већ је био одређен спрам посла који треба да се обави, односно према задатку. На основу тако утврђених чињеница, закључак судова да се не ради о сменском раду није у супротности са усвојеним правним ставом овог суда на који је указано. С обзиром да је усвајање правног става узроковано управо потребом за уједначавањем судске праксе, то посебна ревизија у погледу истог питања није потребна.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 31.05.2017. године, а преиначио 12.12.2018. године. Првостепена пресуда је донета 28.02.2019. године, а другостепена пресуда 13.11.2019. године. Ревизију је тужилац изјавио 21.01.2020. године. Вредност предмета спора највишег побијаног дела правноснажне одлуке је 199.506,67 динара што представља динарску противвредност од 1.685,79 ЕУР по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе.

Овај спор из радног односа не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу. Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

Приликом доношења одлуке ревизијски суд је имао у виду да је ревидент изјавио и допуну ревизије, али по истеку рока у којем се правноснажна другостепена одлука може побијати ванредним правним средством, због чега наводи садржани у допуни ревизије нису оцењени у ревизијском поступку.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци овог решења у другом ставу.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић